

तत्भाषितमितिसंबंधः ॥ १२ ॥ अनुत्तमं यत्नं अधमोपायं विषोद्वन्धनादिरूपं कृत्वा प्राणान्मोक्षयामीत्यर्थः अर्थिताया आ ॥ १३ ॥ अहंत्विति अत्राहमिति पदस्य द्विरावृत्तिर्वक्तुर्वैकल्याददोषः ॥ १४ ॥ भोगाः भोग्यवर्गो वियदादिः प्रतिष्ठंते निःसरंति बीजादिवृक्षाः ॥ १५ ॥ तस्य विष्णुदासत्वेन सखा ननु पूर्वोपकारादिना ॥ १६ ॥ सुहृदां विश्वं विष्णुरिति बुद्ध्या सर्वलोकमित्राणां ॥ १७ ॥ वासवादवरजो विष्णुः उक्तः अहंगालवस्य साहाय्यं कर्तुमिच्छामीति प्रार्थितः तेन विष्णुना ॥ १८ ॥ देशं पृथिव्यंतर्गतमेव पृथिव्याः पारः समुद्रः ॥ १९ ॥ इति उपो गप नैलकंठीये भारतभा सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥

सोहंपापः कृतघ्नश्च रूपणश्चानृतोपि च ॥ गुरोर्यः कृतकार्यः संस्तत्करोमि न भाषितं ॥ १२ ॥ सोहंप्राणां विमोक्षयामि कृत्वा यत्नमनुत्तमं ॥ अर्थितानमया काचि
ल्लतपूर्वादिबौकसां ॥ १३ ॥ मानयंति च मां सर्वे त्रिदशायज्ञसंस्तरे ॥ अहंतु विबुधश्रेष्ठं देवं त्रिभुवनेश्वरं ॥ विष्णुं गच्छाम्यहं कृष्णं गतिं गतिमतांवरं ॥ १४ ॥ भोगा
यस्मात्प्रतिष्ठंते व्याप्य सर्वानसुरासुरान् ॥ प्रणतोद्गुमिच्छामि कृष्णं योगिनमव्ययं ॥ १५ ॥ एवमुक्ते सखा तस्य गरुडो विनतात्मजः ॥ दर्शयामास तं प्राह संदृष्टः
प्रियकाम्यया ॥ १६ ॥ सुहृद्भवान्मम मतः सुहृदां च मतः सुहृत् ॥ ईप्सितेनाभिलाषेण योक्तव्यो विभवे सति ॥ १७ ॥ विभवश्चास्ति मे विप्रवासवावरजो द्विज ॥
पूर्वमुक्तस्त्वदर्थं च कृतः कामश्च तेन मे ॥ १८ ॥ स भवानेतु गच्छावनयिष्ये त्वां यथासुखं ॥ देशं पारं पृथिव्या वा गच्छ गालवमाचिरं ॥ १९ ॥ इति श्रीम उद्यो
भगवद्यानपर्वणि गालवचरिते सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ७३ ॥ सुपर्ण उवाच अनुशिष्टोऽस्मि देवेन गालवज्ञानयोनिना ॥ ब्रूहि कामं तु कां
यामिद्रष्टुं प्रथमतो दिशं ॥ १ ॥ पूर्वावादक्षिणां वाहमथवापश्चिमां दिशं ॥ उत्तरां वा द्विजश्रेष्ठ कुतो गच्छामि गालव ॥ २ ॥ यस्यामुदयते पूर्वसर्वलोकप्रभावनः ॥
सविता यत्र संध्यायां साध्यानां वर्तते तपः ॥ ३ ॥ यस्यां पूर्वमतिर्याताय व्याप्तमिदं जगत् ॥ चक्षुषी यत्र धर्मस्य यंत्रवै सुप्रतिष्ठिते ॥ ४ ॥ कृतं यतो द्रुतं हव्यं सर्पते स
र्वतो दिशं ॥ एतद्वारं द्विजश्रेष्ठ दिवसस्य तथा ध्वनः ॥ ५ ॥ अत्र पूर्वप्रसूता वै दाक्षायण्यः प्रजाः स्त्रियः ॥ यस्यां दिशि प्रवृद्धाश्च कश्यपस्यात्मसंभवाः ॥ ६ ॥ अतो मूलं सु
राणां श्रीर्यत्र शक्रोऽभ्यषिच्यत ॥ सुरराज्येन विप्रर्षेदे वैश्वात्रतपश्चितं ॥ ७ ॥ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्पूर्वतयेषादिगुच्यते ॥ यस्मात्पूर्वतरे काले पूर्वमेवावृता सुरैः ॥ ८ ॥

अनुशिष्ट आज्ञापितः ज्ञानयोनिना धीप्रवर्तकेन विष्णुना पाठांतरे अज्ञातयोनिना सर्वादित्वात् अज्ञातः रूपादिहीनत्वाच्च तादृशोऽपि योनिः जगदुदयप्रलयस्थानं तेन कामं यथेष्टं ॥ १ ॥ २ ॥ साध्यानां देवताविशेषाणां
तप आलोचनं वर्तते अनुवर्तते साध्या देवा इह ध्यायंतः सत्यकामा बभूवुरित्यर्थः ॥ ३ ॥ मतिर्बुद्धिः याता प्राप्ता प्रातः संध्यायां सवितुः प्रसादात् प्रथमं यत्र धीप्राप्तिर्भवति गायत्र्यां सवितुर्धीप्रवर्तकत्वदर्शनादित्यर्थः
चक्षुषी आज्यभागाख्ये अग्नीषोमदैवत्ये धर्मस्य यज्ञस्य यंत्रवैयंत्रणार्थं यंत्रयते स्तुमर्थे तवै प्रत्ययो वैदिक स्तकारलोपश्च ॥ ४ ॥ तदेवाह कृतं संस्कृतं हव्यं यतो द्रुतं ययोर्मध्ये द्रुतं सन् तदाज्यभागावंतरेणाहु
तीः प्रतिपादयेदिति श्रुतेर्यज्ञस्य रक्षणं भवति अन्यत्र गतं त्वर्थाद्धर्मनाशकं भवतीति भावः अध्वनः देवयानस्य पितृयाणस्य वा ॥ ५ ॥ दाक्षायण्यः अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा इत्यादयः प्रजाः लोकान् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥